

Αιτωλίας Δαμασκηνός: Ως μέλη της Εκκλησίας είμαστε πολίτες του καινούργιου κόσμου που δεν γνωρίζει θάνατο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Με λαμπρότητα εόρτασε ο Ιερός Ναός της Αγίας Φωτεινής που βρίσκεται στη Γαβαλού Μακρυνείας την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, 18 Μαΐου 2025.

Το απόγευμα της παραμονής, Σάββατο 17 Μαΐου τελέσθηκε η ακολουθία του πανηγυρικού Αρχιερατικού Εσπερινού, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού, ο οποίος κήρυξε τον θείο λόγο. Αμέσως μετά πραγματοποιήθηκε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας της Αγίας Φωτεινής στους δρόμους της Ενορίας, με τη συμμετοχή της Φιλαρμονικής του Δήμου Αγρινίου και των πολιτιστικών συλλόγων της περιοχής.

Μεταξύ των πιστών που συμμετείχαν στην ακολουθία του Εσπερινού και στην Ιερά Λιτανεία ήταν ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Παπαθανάσης, ο Δήμαρχος Αγρινίου κ. Γεώργιος Παπαναστασίου, ο Πρόεδρος του Δημοτικού

Συμβουλίου κ. Κωνσταντίνος Ζώης, ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Γαβαλούς, Αντιδήμαρχοι και άλλοι εκπρόσωποι των τοπικών αρχών.

Μετά την Ιερά Λιτανεία ακολούθησε στην πλατεία του χωριού πολιτιστική εκδήλωση, στην οποία τα μέλη των Πολιτιστικών Συλλόγων της Μακρυνείας χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς.

Το πρωί της Κυριακής στην ακολουθία του Όρθρου και στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Κατά το κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε την αποστολική περικοπή της ημέρας και ανέφερε τα εξής:

«Ένας θείος ζήλος ιεραποστολής, ένα «πανηγύρι» πίστεως συνδέει σήμερα την ευαγγελική με την αποστολική περικοπή. Και στις δύο περιπτώσεις το κήρυγμα του νέου κόσμου που έφερε στον κόσμο ο Χριστός και οι Απόστολοι, σπάνε τα κοινωνικά και θρησκευτικά στερεότυπα και ανοίγονται προς την Οικουμένη.

Η Κυριακή αυτή είναι αφιερωμένη στη Σαμαρείτιδα γυναίκα. Οι δύο αυτές ιδιότητές της ήταν αρκετές για να την ωθήσουν στο περιθώριο. Και οι αποδείξεις σε αυτό βρίσκονται στους στίχους της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής, η οποία ανήκει στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο. Στο στίχο 9, η ίδια η Σαμαρείτιδα απορεί, πως ο Κύριος, ως Ιουδαίος, απευθύνεται προς αυτήν, που είναι αλλοεθνής. Η ίδια του θυμίζει το μίσος ανάμεσα σε Ιουδαίους και Σαμαρείτες. Και στον στίχο 27, είναι οι μαθητές οι οποίοι, καθώς πλησιάζουν στο πηγάδι, δίπλα στο οποίο έχει καθίσει ο Διδάσκαλός τους, απορούν πως καταδέχεται να συνομιλεί με μία

γυναίκα.

Υπάρχει όμως και μια τρίτη δυσκολία, πέρα από την καταγωγή και το φύλο της: Η γυναίκα αυτή είναι αμαρτωλή και ο Κύριος το γνωρίζει. «Πέντε άνδρες, της λέει, είχες μέχρι τώρα και αυτός που έχεις, άντρα σου δεν είναι» (στ. 18).

Και εκείνη, οπωσδήποτε περιφρονημένη από τους συμπατριώτες της για την αμαρτωλή ζωή της, αντί να προσβληθεί, αντί να απολογηθεί, αντί να οργιστεί από την κριτική ενός αλλοεθνούς, θαυμάζει και δοξολογεί, λέγοντας στον συνομιλητή της πως Τον θεωρεί Προφήτη. Με την αγαθή της καρδιά διατυπώνει ερωτήματα βαθιά και κυρίως την ελπίδα πως κάποτε θα έρθει εκείνος, ο Μεσσίας, που θα δώσει απαντήσεις σε όλα. Και τότε, προς αυτήν την γυναίκα, την περιφρονημένη από Ιουδαίους και Σαμαρείτες, έρχεται η αποκάλυψη την οποία είχαν αξιωθεί μόνον οι μαθητές του Κυρίου μας: «Ο Μεσσίας που περιμένεις είμαι εγώ». (στ.26)

Ακούμε την εξιστόρηση αυτή σήμερα, αδελφοί μου, και αισθανόμαστε το φως του προσώπου του Χριστού μας να συντρίβει κάθε προκατάληψη, κάθε κοινωνικό, φυλετικό και ηθικό στερεότυπο και να αναζητά μόνο ένα πράγμα, μόνο μια θύρα ανοιχτή, προκειμένου να φτάσει στο βάθος της ψυχής του κάθε ανθρώπου. Η θύρα αυτή είναι η καθαρότητα της καρδιάς και η ολοκληρωτική πίστη. Τα δύο αυτά, η Σαμαρείτιδα, σήμερα, τα καταθέτει στα πόδια Του.

Ένα πρόσωπο με τα ίδια χαρακτηριστικά πρωταγωνιστεί σήμερα και στην Αποστολική περικοπή. Πρόκειται για τον Απόστολο Βαρνάβα. Άνθρωπο ορμητικό και δυναμικό, όπως αργότερα αποδείχτηκε από την έντονη διαφωνία που είχε με τον Απόστολο Παύλο, με τον οποίον συνεργάστηκε στενά στην πρώτη αποστολική

του περιοδεία. Όπως όλα δείχνουν, υπήρξε ένας από τους εβδομήντα μαθητές που έστειλε ο Κύριος σε διάφορες περιοχές της Ιουδαίας για να προετοιμάσουν τον ερχομό Του.

Αργότερα, μαθαίνουμε πως ήταν από τους πρώτους που έδωσε την περιουσία του στο κοινό ταμείο της πρώτης Εκκλησίας στα Ιεροσόλυμα (Πρ. 4:37). Υπήρξε άνθρωπος καλοσύνης και συμπόνιας, όπως φανερώνει και το όνομα που του έδωσαν οι αδελφοί του Χριστιανοί: «Βαρνάβας», που σημαίνει «υιός παρηγοριάς» (Πρ. 4:36). Τί υπέροχο όνομα! Τί σπουδαίος τίτλος τιμής, που θα έπρεπε να αφορά τον καθέναν από μας!

Σε ανθρώπους σαν την Σαμαρείτιδα και τον Απόστολο Βαρνάβα εμπιστεύτηκε ο Κύριος την διάδοση του λόγου Του. Ανθρώπους αγνούς, φλογερούς και ετοιμούς να παρακάμψουν στερεότυπα και προκαταλήψεις. Ανθρώπους τόσο διαφορετικούς, που όμως απέδειξαν πως, στην Εκκλησία ο καθένας βρίσκει την θέση του και αναλαμβάνει την αποστολή του. Όταν η Χάρis του Αγίου Πνεύματος βρει ανταπόκριση σε τέτοιες καρδιές, τα αποτελέσματα είναι πάντα θαυμαστά. Αυτό συνέβη και στην Αντιόχεια.

Παρά την προκατάληψη που είχαν ακόμη και ορισμένοι μαθητές του Χριστού, όπως ο Πέτρος, πως, μόνον προς τους γνήσιους Εβραίους πρέπει να απευθύνεται το κήρυγμα του Χριστού, Εβραίοι που μιλούσαν Ελληνικά, οι λεγόμενοι Ελληνιστές, συγκλονίστηκαν από το χριστιανικό κήρυγμα και έγιναν οι ίδιοι με την σειρά τους ιεραπόστολοι.

Η παρουσία του Αποστόλου Βαρνάβα, ο οποίος ξεπέρασε τα θρησκευτικά στερεότυπα, που δυσκόλεψαν τα πρώτα βήματα της Εκκλησίας μας, πολλαπλασίασε την δύναμη του κηρύγματος. Και ήταν εκεί, μακριά από το θρησκευτικό κέντρο της εποχής, στην Αντιόχεια της Συρίας και όχι στα Ιεροσόλυμα, όπου για πρώτη φορά ακούστηκε το όνομα «Χριστιανός» (Πρ. 11:26).

Και οι δύο σημερινές περικοπές, τόσο η Ευαγγελική όσο και η Αποστολική, είναι πλημμυρισμένες από χαρά, ελπίδα, αισιοδοξία και Αναστάσιμο Φως. Η Σαμαρείτιδα μένει εκστατική από τις αποκαλύψεις που δέχεται εκ μέρους του Χριστού, εκεί, στο πηγάδι του Ιακώβ, στην περιοχή της Σαμάρειας. Για τον κόσμο, είναι μια περιθωριοποιημένη. Η Χάρis του Θεού όμως την μετατρέπει σε σκεύος εκλογής. Για τον καινούργιο κόσμο του Θεού, το παρελθόν και η καταγωγή της δεν έχουν πλέον καμιά σημασία. Τώρα πια είναι μια νέα πολίτης της Βασιλείας που έχει δεχτεί την εμπιστοσύνη του Θεού και γίνεται το μέσον της σωτηρίας για πλήθος ανθρώπων.

Φως, χαρά, ελπίδα και χάρη Πνεύματος Αγίου φέρνει και ο Απόστολος Βαρνάβας στην Αντιόχεια. Μένει και εκείνος εκστατικός από την δύναμη του λόγου του Θεού. Με τα ίδια του τα μάτια βλέπει την νέα πραγματικότητα: Καμιά σημασία δεν έχει το φύλο, καμιά σημασία δεν έχει η καταγωγή, καμιά σημασία δεν έχει η γλώσσα. Ένας καινούργιος κόσμος γεννιέται, μέσα στον οποίο όλοι οι άνθρωποι, με την κοινή πίστη και την κοινή ελπίδα, γίνονται αδέρφια.

Το ίδιο μήνυμα ας γεμίσει και τις δικές μας καρδιές. Ως μέλη της Εκκλησίας, είμαστε ήδη πολίτες αυτού του καινούργιου κόσμου που δεν γνωρίζει φθορά και θάνατο. Αυτό που δεχτήκαμε με το βάπτισμα μας, ας αναλάβουμε να το διακηρύξουμε, με τον λόγο και τις πράξεις μας, στο σύγχρονο κόσμο. Τότε, υπήρξε η Σαμαρείτιδα, που με τον αγνό ζήλο της έγινε η αιτία, άνθρωποι αλλοεθνείς να γνωρίσουν την αλήθεια που περιφρόνησε ο περιούσιος λαός των Ιουδαίων. Τότε, υπήρξε ο Βαρνάβας, που με την καλοσύνη και τον ενθουσιασμό του, έγινε η αιτία, άνθρωποι όλων των Εθνών, να γίνουν πολίτες ενός καινούργιου κόσμου. Σήμερα, εμείς, αναλαμβάνουμε την ίδια αποστολή: Να γίνουμε κήρυκες και μάρτυρες μιας νέας κοινωνίας, ενός νέου κόσμου που είναι ήδη παρών.

Αυτός ο νέος κόσμος είναι η Εκκλησία, μέσα στην οποία, τα ιδιαίτερα χαρίσματα του καθενός, με την Χάρη του Παναγίου Πνεύματος, μεταμορφώνονται και

ακτινοβολούν την δική Του παρουσία και την δική Του Αναστάσιμη νίκη.

Ας μας αξιώνει ο Κύριος να αντηχούμε μέχρι τέλους της ζωής μας, την δική Του φωνή σε έναν κόσμο που την έχει τόσο ανάγκη!».

[Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες](#)